

# **LIETUVOS RESPUBLIKOS IR SUOMIJOS RESPUBLIKOS**

## **SUTARTIS**

### **DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Suomijos Respublikos Vyriausybė, siekdamos sudaryti sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, susitarė:

#### **1 straipsnis**

##### **ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS**

Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentai.

#### **2 straipsnis**

##### **MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS**

1. Sutartis taikoma šiems dabar egzistuojantiems mokesčiams:

a) Lietuvoje:

- (i) juridinių asmenų pelno mokesčiui,
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokesčiui,
- (iii) palūkanoms už valstybinio kapitalo naudojimą (toliau vadinamiems „Lietuvos mokesčiais“);

b) Suomijoje:

- (i) valstybės pajamų mokesčiams (valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna),
- (ii) korporacijų pajamų mokesčiui (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten for samfund),
- (iii) komunaliniam mokesčiui (kunnallisvero; kommunalskatten),
- (iv) bažnyčios mokesčiui (kirkollisvero; kyrkoskatten),
- (v) mokesčiui už palūkanas, apskaičiuojamam šaltinio pagrindu (korkotulon lahdevero; kallskatten pa ranteinkomst),
- (vi) nerezidentų pajamų mokesčiui, apskaičiuojamam šaltinio pagrindu (rajoitetusti verovelvollisen lahdevero; kallskatten for begransat skattskyldig), ir
- (vii) valstybės kapitalo mokesčiui (valtion varallisuusvero; den statliga formogenhetsskatten) (toliau vadinamiems „Suomijos mokesčiais“).

2. Jeigu po šios sutarties pasirašymo sutartį sudarančioje šalyje bus įvestas naujas pajamų ar kapitalo mokestis, tokiam mokesčiui sutartis taip pat bus taikoma. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu nusprendžia, ar vienoje iš šalių įvestas mokestis yra toks, kuriam, remiantis pirmesniu sakiniu, turi būti taikoma sutartis.

3. Sutartis taip pat taikoma visiems mokesčiams, analogiškiems arba iš esmės panašiams į 1 ir 2 paragrafuose paminėtus ar nurodytus, pradėtus imti jau pasirašius sutartį ir imamus kartu su esamais mokesčiais arba vietoje tų mokesčių, kuriems, remiantis šiais punktais, taikoma sutartis. Kompetentingi sutartį sudarančių šalių asmenys informuoja vieni kitus apie esminius mokesčių įstatymų pakeitimus.

#### **3 straipsnis**

##### **BENDROS DEFINICIJOS**

1. Šioje sutartyje, jeigu tekste nenurodoma kitaip:

a) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinę prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir Lietuvos Respublikos kontinentinį šelfą, kuriame Lietuva pagal

savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;

b) sąvoka „Suomija“ reiškia Suomijos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme – Suomijos Respublikos teritoriją ir jos kontinentinį šelfą, kuriame Suomija pagal savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali tirti ir eksploatuoti jūros dugno, jos nuogulų ir vandenų gamtinius išteklius;

c) sąvoka „asmuo“ reiškia individą, bendrovę arba bet kokią kitą asmenų bendriją;

d) sąvoka „bendrovė“ reiškia bet kokią korporaciją arba bet kokią kitą struktūrinį vienetą, kuris mokesčių atžvilgiu laikomas korporacija;

e) sąvokos „sutartį sudarančios šalies įmonė“ ir „kitos sutartį sudarančios šalies įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią sutartį sudarančios šalies rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui;

f) sąvoka „piliėtis“ reiškia:

(i) bet kurį individą, turintį sutartį sudarančios šalies pilietybę,

(ii) bet kurį juridinį asmenį, bendriją ar asociaciją, tokį statusą įgijusius pagal veikiančius sutartį sudarančios šalies įstatymus;

g) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia pervežimus laivais arba oro transportu, vykdomus sutartį sudarančios šalies įmonės, išskyrus atvejus, kai laivai arba oro transporto priemonės kursuoja tik kitoje sutartį sudarančioje šalyje;

h) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:

(i) Lietuvoje – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,

(ii) Suomijoje – Finansų ministeriją, jos įgaliotą atstovą arba asmenį, kurį Finansų ministerija paskiria kaip kompetentingą asmenį.

2. Sutartį sudarančioms šalims taikant šią sutartį, visos joje neapertos sąvokos turi, jeigu iš sutarties konteksto negalima suprasti kitaip, tokią reikšmę, kokia nurodoma tos šalies mokesčių, kuriems taikoma ši sutartis, įstatymuose.

#### **4 straipsnis REZIDENTAS**

1. Sutartyje sąvoka „sutartį sudarančios šalies rezidentas“ reiškia asmenį, kuris, remiantis tos šalies įstatymais, apmokestinamas nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, įmonės vadovybės buvimo vietos, registracijos (inkorporacijos) vietos arba kito analogiško požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima pačią šalį, vietos valdžios organą ir jų statutinę instituciją. Tačiau sąvoka netaikoma asmenims, kurie toje šalyje apmokestinami tik todėl, kad joje jie turi pajamų šaltinį arba kapitalą.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas individas yra abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentas, tai jo statusas apibrėžiamas taip:

a) rezidentu jis laikomas toje šalyje, kurioje turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jeigu jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose šalyse, tai laikomas rezidentu tos šalies, su kuria jis turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti šalies, kuri yra jo gyvybinių interesų centras, arba jis nė vienoje iš šalių neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, tai jis yra laikomas rezidentu tos šalies, kurioje dažniausiai gyvena;

c) jeigu asmuo paprastai gyvena abiejose šalyse arba negyvena nė vienoje iš jų, tai jis laikomas rezidentu tos šalies, kurios pilietybę turi;

d) jeigu asmuo yra abiejų šalių arba nėra nė vienos iš jų piliėtis, tai sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys išsprendžia šį klausimą abipusio susitarimo pagrindu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne individas, yra abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentas, tai sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu stengsis šį klausimą išspręsti ir nustatyti sutarties taikymą tokiame asmeniui. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai taikant sutartį toks asmuo kiekvienoje iš sutartį sudarančių šalių nelaikomas kitos sutartį sudarančios šalies rezidentu.

## 5 straipsnis NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią ūkinės-komercinės veiklos vietą, per kurią įmonė visiškai arba iš dalies vykdo ūkinę-komercinę veiklą.

2. Į šią sąvoką įeina:

- a) vadovybės buvimo vieta,
- b) filialas,
- c) kontora,
- d) gamykla,
- e) dirbtuvė ir

f) kasykla, naftos bei dujų telkinys, akmens skaldykla ar kita naudingųjų iškasenų gavybos vieta.

3. Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar montavimo objektas arba su jais susijusi priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada laikomi nuolatine buveine, jeigu tokia aikštelė, objektas ar veikla egzistuoja ilgiau negu 6 mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į anksčiau išvardintas šio straipsnio nuostatas, sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

- a) įrangos naudojimo tik įmonės gaminiams ir prekėms sandėliuoti, eksponuoti ir pristatyti;
- b) įmonės prekių atsargų ar gaminių, skirtų tik sandėliavimui, eksponavimui ir pristatymui, laikymo;
- c) įmonės prekių atsargų ar gaminių, skirtų kitai įmonei perdirbti, laikymo;
- d) pastovios ūkinės-komercinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei skirtoms prekėms ar gaminiams įsigyti arba informacijai rinkti;
- e) pastovios ūkinės-komercinės veiklos vietos, skirtos bet kuriai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonės veiklai;
- f) pastovios ūkinės-komercinės veiklos vietos, skirtos bet kokiems veiklos, išvardintos a) – e) punktuose, deriniams, su sąlyga, kad visa pastovios ūkinės-komercinės veiklos vietos veikla yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Jeigu asmuo, išskyrus nepriklausomą atstovą (kuriam taikomas 6 paragrafas), dirba įmonei ir yra įgaliotas sutartį sudarančioje šalyje įmonės vardu sudaryti sutartis ir naudotis tuo įgaliojimu, tai ta įmonė, neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafo nuostatas, laikoma turinčia šioje šalyje nuolatinę buveinę visai jo įmonės vardu atliekamai veiklai, išskyrus tuos atvejus, kada šio asmens veikla apsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, net jeigu ji ir vykdoma per pastovią ūkinės-komercinės veiklos vietą, pastaroji netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė laikoma neturinčia sutartį sudarančioje šalyje nuolatinės buveinės, kai ji ten užsiima ūkine-komercine veikla per brokerį, įgaliotinį arba kitą nepriklausomą atstovą, jeigu šie asmenys neperžengia savo įprastinės veiklos ribų. Tačiau jeigu tokio atstovo visa arba beveik visa veikla atliekama įmonės vardu, jis nelaikomas nepriklausomu atstovu šio paragrafo kontekste.

7. Jeigu bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos sutartį sudarančios šalies rezidentė arba kuri vykdo toje kitoje šalyje ūkinę-komercinę veiklą (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), tai nereiškia, kad viena iš šių bendrovių tampa kitos bendrovės nuolatine buveine.

## 6 straipsnis PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna iš kitos sutartį sudarančios šalies teritorijoje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ir miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ vartojama ta prasme, kurią ji turi pagal sutartį sudarančios šalies, kurioje yra šis turtas, įstatymus. Bet kuriuo atveju sąvoka apima ir turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, gyvulius ir įrenginius, naudojamus žemės ir miškų ūkyje, bendrą privačios nuosavybės teisę, pastatus, bet kokį opcioną ar panašią teisę į nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktą bei teises į kintamą ar nustatytą atlyginimą, kaip kompensaciją už naudojimąsi arba teisę naudotis mineraliniais telkiniais, šaltiniais ir kitais gamtiniais ištekliais. Laivai ir oro transporto priemonės nekilnojamoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba kitokiu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, bei pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai bendrovės akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės leidžia tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui naudotis bendrovės nekilnojamoju turtu, pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar kitokiu būdu naudojantis tokiomis teisėmis, gali būti apmokestinamos sutartį sudariusioje šalyje, kurioje yra tas nekilnojamasis turtas.

5. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos įmonės pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo teikiant individualias paslaugas.

## 7 straipsnis

### ŪKINĖS-KOMERCINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas gali būti apmokestinamas tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai įmonė užsiima ūkine-komercine veikla per nuolatinę buveinę kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu įmonė užsiima ūkine-komercine veikla aukščiau minėtu būdu, tai kitoje sutartį sudarančioje šalyje gali būti apmokestinama tik ta įmonės pelno dalis, kuri gaunama iš:

- a) nuolatinės buveinės, arba
- b) prekybos kitoje šalyje tokiomis pat ar panašiomis prekėmis arba gaminiais, kaip ir per nuolatinę buveinę, arba
- c) kitos ūkinės-komercinės veiklos kitoje šalyje, panašios į veiklą, vykdomą per nuolatinę buveinę.

b) ir c) punktų nuostatos netaikomos, jeigu įmonė pagrįstai įrodo, kad tokia prekyba ar veikla negali būti vykdoma per tą nuolatinę buveinę.

2. Jeigu sutartį sudarančios šalies įmonė užsiima ūkine-komercine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai jai kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje priskiriamas tas pelnas (atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas), kurį ji gautų užsiimdama tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis kaip savarankiška įmonė, užsiimanti ūkine-komercine veikla nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinę buveinę ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama iš pelno atimti šios nuolatinės buveinės išlaidas, įskaitant vadovavimo ir bendras valdymo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje šalyje, kur yra nuolatinė buveinė, ar už jos ribų.

4. 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia sutartį sudarančiais šalimis, nustatant apmokestinamąjį pelną, taikyti įprastą proporcingo padalinimo metodą taip, kaip kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną, proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp jos padalinių. Tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad pelno paskirstymo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ji tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant aukščiau minėtus paragrafus, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet skaičiuojamas tuo pačiu būdu, nebent atsirastų pakankamai sviri priežastis daryti kitaip.

7. Tuo atveju, kai pelnas apima kitas pajamų rūšis, kurios aptariamose kituose šios sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šis straipsnis netaikomas.

## **8 straipsnis LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS**

1. Sutartį sudariusios šalies įmonės pelnas, gautas naudojant laivus ar oro transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje įmonėje arba tarptautinėse agentūrose.

## **9 straipsnis ASOCIJUOTOS ĮMONĖS**

1. Tuo atveju, kai:

a) sutartį sudarančios šalies įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos sutartį sudarančios šalies įmonės valdyme, kontrolėje arba turi joje kapitalo arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja įmonės, esančios sutartį sudarančioje šalyje, ir įmonės, esančios kitoje sutartį sudarančioje šalyje, valdyme, kontrolėje arba turi jose kapitalo,

ir kai kiekvienu tokiu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ir finansiniuose santykiuose sukuriama arba nusistovi kitokios sąlygos negu tarp dviejų nepriklausomų įmonių, tada pelnas, kuris būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl aukščiau išvardintų aplinkybių jai nepriskiriamas, gali būti priskiriamas tokios įmonės pelnui ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu sutartį sudaranti šalis įskaitytą į savo šalies įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje šalyje, kaip kitos sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, ir taip įskaitytą pelną pirma paminėta šalis laiko pelnu, kuris būtų gautas jos įmonėje, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų susiklostę santykiai kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita šalis atitinkamai koreguoja šio pelno mokesčio sumą, jeigu ji laiko tokį koregavimą pagrįstu. Nustatant tokios pataisos dydį reikia atsižvelgti į kitas šios sutarties nuostatas, o kompetentingi sutartį sudarančių šalių asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu konsultuojasi.

## **10 straipsnis DIVIDENDAI**

1. Dividendai, kuriuos sutartį sudarančios šalies bendrovė, tos šalies rezidentė, moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje. Tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidente yra bendrovė, mokanti dividendus pagal tos šalies įstatymus, bet jeigu dividendų gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, tai mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu tikrasis savininkas yra bendrovė (bet ne bendrija), kuriai tiesiogiai priklauso ne mažiau kaip 25 procentai dividendus mokančios bendrovės kapitalo;

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

2. Tačiau jeigu individas, kaip Suomijos rezidentas, turi teisę į bendrovės, Suomijos rezidentės, mokamų dividendų mokestinį kreditą, tada vietoje 1 paragrafo nuostatų Suomijoje turi būti taikomos šios nuostatos:

a) dividendai, mokami bendrovės, Suomijos rezidentės, Lietuvos rezidentui, kuris yra tikrasis dividendų savininkas, atleidžiami nuo Suomijos dividendų mokesčio;

b) neatsižvelgiant į a) punkto nuostatas, jei gavėjas yra individas arba asmenų bendrija (bet ne bendrovė, kuri tiesiogiai kontroliuoja ne mažiau kaip 10 procentų visų mokančios dividendus bendrovės balsų), tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami Suomijoje pagal Suomijos įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, toks mokestis neturi viršyti 5 procentų bendros dividendų sumos.

3. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu gali nustatyti 1 ir 2 paragrafų nuostatų taikymo būdą. Šių paragrafų nuostatos nekeičia bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų arba pajamas iš naudojimosi kitomis teisėmis į pelną, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal mokesčių įstatymus tos sutartį sudarančios šalies, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji bendrovė.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu asmuo, tikrasis dividendų savininkas ir sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima ūkine-komercine veikla per nuolatinę buveinę, esančią kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o investicijos, už kurias išmokami dividendai, yra tikrai susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiais atvejais taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Jeigu bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, gauna pajamas arba pelną iš kitos sutartį sudarančios šalies, ta kita šalis gali: atleisti bendrovės išmokamus dividendus nuo mokesčių, išskyrus tuos atvejus, kai dividendai išmokami tos kitos šalies rezidentui arba kai investicijos, už kurias išmokami dividendai, tikrai priklauso toje kitoje šalyje esančiai nuolatinei buveinei arba nuolatinei veiklavietei; neapmokestinti bendrovės nepaskirstyto pelno, net jeigu išmokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba iš dalies, susidaro iš pelno ar pajamų, gautų toje kitoje šalyje.

## **11 straipsnis PALŪKANOS**

1. Palūkanos, susidariusios sutartį sudarančioje šalyje ir mokamos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos ir toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje jos susidaro, pagal tos šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis palūkanų savininkas, mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu gali nustatyti šio apribojimo taikymą.

3. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas:

a) Suomijoje susidariusios palūkanos apmokestinamos tik Lietuvoje, jeigu jos mokamos:

(i) Lietuvos valstybei, vietos valdžiai arba jų statutinei institucijai,

(ii) Lietuvos bankui,

(iii) bet kuriai po sutarties pasirašymo dienos Lietuvos valstybėje įsteigtai organizacijai, panašiai į Suomijos organizacijas, minimas a) punkto (iii) papunktyje (sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu nusprendžia, ar tokios organizacijos panašios), arba

(iv) kitoms institucijoms, panašioms į a) punkte (iv) papunktyje minimas institucijas, dėl kurių periodiškai gali susitarti sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys;

b) Lietuvoje susidariusios palūkanos apmokestinamos tik Suomijoje, jeigu jos mokamos:

(i) Suomijos valstybei, vietos valdžiai arba jų statutinei institucijai,

(ii) Suomijos bankui,

(iii) Suomijos Industrinio bendradarbiavimo fondui (FINNFUND) ar Suomijos Eksporto-kreditavimo kompanijai (Export Credit Ltd), arba

(iv) bet kokioms kitoms institucijoms, panašioms į (iii) papunktyje minimas institucijas, dėl kurių periodiškai gali susitarti sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys;

c) palūkanos, susidariusios sutartį sudariusioje šalyje nuo paskolos, kurią garantavo viena iš a) arba b) punktuose minėtų organizacijų, ir išmokamos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, apmokestinamos tik toje kitoje šalyje;

d) palūkanos, susidariusios sutartį sudariusioje šalyje, apmokestinamos tik kitoje sutartį sudariusioje šalyje, jeigu:

- (i) gavėjas yra tos kitos šalies rezidentas,
- (ii) gavėjas yra tos kitos šalies įmonė ir tikrasis palūkanų savininkas,
- (iii) įmonė moka palūkanas pirma paminėtos šalies įmonei už skolą, susidariusią perkant kreditą bet kokias prekes bei gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrenginius, išskyrus tuos atvejus, kai prekyba vyksta arba įsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

4. Sąvoka „palūkanos“ šiame straipsnyje reiškia pajamas iš visų rūšių skolinių reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar tos skolos garantuotos užstatu, o pirmiausia pajamas iš valstybės vertybinių popierių ir obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias priemokas ir laimėjimus. Baudos už pavėluotus išmokėjimus pagal šį straipsnį nelaikomos palūkanomis.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu asmuo, tikrasis palūkanų savininkas ir sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje gauna palūkanas, ūkine-komercine veikla per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu išmokamos palūkanos, iš tikrųjų susijęs su šia nuolatinę buveinę arba su nuolatinę veiklaviete. Tuo atveju turi būti taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidarė sutartį sudarančioje šalyje, jeigu jų mokėtojas yra tos šalies rezidentas. Tačiau jeigu mokantis palūkanas asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra sutartį sudariusios šalies rezidentas, turi sutartį sudariusioje šalyje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių veiklos atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos ir tokias palūkanas moka nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, tada tokios palūkanos laikomos susidariusiomis toje šalyje, kurioje yra nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir asmens, tikrojo palūkanų savininko, arba tarp kiekvieno iš jų ir trečiojo asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, išmokama pagal skolinį reikalavimą, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir asmens, tikrojo palūkanų savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio reikalavimai taikomi tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju palūkanų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos sutartį sudarančios šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios sutarties sąlygas.

## **12 straipsnis**

### **ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ**

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, atsirandantys sutartį sudarančioje šalyje ir mokami kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje.

2. Tačiau atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje sutartį sudariusioje šalyje, kurioje jie susidaro, pagal tos šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, toks mokestis negali viršyti:

- a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą, mokamų už naudojimąsi gamybiniais, prekybiniais ir moksliniais įrenginiais, sumos;
- b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia visų rūšių išmokas, gaunamas už naudojimąsi arba už teisę naudotis autorinėmis teisėmis literatūros, meno arba mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus televizijai ir radijui, bet kuriuos patentus, prekybos ženklus, dizainą arba modelius, planus, slaptas formules ar metodus, išmokas už naudojimąsi arba už suteiktą teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais arba už gamybinės, prekybinės ar mokslinės patirties perteikimą.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu sutartį sudarančios šalies rezidentas, tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, užsiima ūkine-komercine veikla per ten

esančią nuolatinę buveinę arba teikia individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba nuosavybė, kurių atžvilgiu mokami tokie atlyginimai, iš tikrųjų susijusios su nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnių nuostatos.

5. Laikoma, kad atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą susidarė sutartį sudariusioje šalyje, jeigu mokėtojas yra tos šalies rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra sutartį sudariusios šalies rezidentas, turi sutartį sudariusioje šalyje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių veiklos buvo įsipareigota mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokius atlyginimus moka nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, tada šie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidariusiais toje šalyje, kurioje yra nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir asmens, tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, arba tarp kiekvieno iš jų ir trečiojo asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma už naudojimąsi, teisę naudotis arba informaciją viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos sutartį sudarančios šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios sutarties sąlygas.

7. Jeigu kokioje nors kitoje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo tarp Lietuvos ir trečiosios šalies, kuri yra Ekonominio bendradarbiavimo ir vystymosi organizacijos (OECD) narė šios sutarties pasirašymo metu, Lietuva po šitos sutarties pasirašymo dienos sutiktų iš 3 paragrafe esančios sąvokos apibrėžimo išbraukti kokias nors teises ar nuosavybės rūšis arba atleisti Lietuvoje susidarančius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą nuo Lietuvoje imamo mokesčio už tokius atlyginimus, arba sumažinti 2 paragrafe nurodytus mokesčio tarifus, toks apibrėžimas arba atleidimas nuo mokesčio, arba mažesnis tarifas turi būti automatiškai taikomi taip, kaip jie apibūdinti 3 arba 2 paragrafuose.

### **13 straipsnis KAPITALO PRIEAUGIS**

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnio 2 paragrafe ir esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje, perleidimo arba bendrovės, kurios kapitalo didžiąją dalį sudaro tokia nuosavybė, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Pajamos iš kilnojamojo turto, sudarančio dalį nuolatinės buveinės ūkinėje-komercinėje veikloje naudojamo turto, kurį sutartį sudarančios šalies įmonė turi kitoje sutartį sudarančioje šalyje, perleidimo arba pajamos iš kilnojamojo turto, priskiriamo sutartį sudarančios šalies rezidento nuolatinei veiklavietei individualioms paslaugoms teikti kitoje sutartį sudarančioje šalyje, taip pat pajamos iš nuolatinės buveinės (atskirai arba kartu su visa įmone) ar iš nuolatinės veiklavietės perleidimo gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

3. Pajamos, kurias gauna sutartį sudarančios šalies įmonė, perleidusi tarptautiniuose pervežimuose naudojamus laivus, oro transporto priemones arba kilnojamąjį turtą, susijusį su tokių laivų ir oro transporto priemonių naudojimu, apmokestinamos tik toje šalyje.

4. Pajamos, gautos perleidus turtą, neapibrėžtą šio straipsnio paragrafuose, apmokestinamos tik toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

### **14 straipsnis INDIVIDUALIOS PASLAUGOS**

1. Pajamos, kurias individas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, gauna už profesines paslaugas arba kitą individualią veiklą, apmokestinamos tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai jis savo

dispozicijoje turi tokiai veiklai reikalingą nuolatinę veiklavietę kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, tai kitoje šalyje gali būti apmokestinama tik ta pajamų dalis, kuri priskiriama nuolatinei veiklavietei. Laikoma, kad individas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, savo dispozicijoje turi nuolatinę veiklavietę kitoje šalyje, o pajamos, kurias jis gauna iš aukščiau nurodytos veiklos toje kitoje šalyje, turi būti priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei, jeigu jis kitoje sutartį sudarančioje šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ apima individualią mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat ir individualią gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

## **15 straipsnis SAMDOMASIS DARBAS**

1. Remiantis 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatomis, atlyginimai, algos ir kitoks panašus darbo užmokestis, kurį sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinamas tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu samdomasis darbas atliekamas kitoje šalyje, tai gautas darbo užmokestis gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, darbo užmokestis, kurį gauna sutartį sudarančios šalies rezidentas už samdomąjį darbą, atliktą kitoje sutartį sudarančioje šalyje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje šalyje, jeigu:

a) užmokesčio gavėjas kitoje šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas;

b) užmokestį moka darbdavys, kuris nėra kitos sutartį sudarančios šalies rezidentas, arba užmokestis mokamas jo vardu;

c) užmokestis nėra susijęs su nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete, kurią darbdavys turi kitoje šalyje.

3. Neatsižvelgiant į aukščiau išvardintas šio straipsnio nuostatas, užmokestis, kurį sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už samdomąjį darbą tarptautiniams pervežimams naudojamuose laivuose arba oro transporto priemonėse, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

## **16 straipsnis DIREKTORIŲ HONORARAI**

Direktorių honorarai ir kitos panašios išmokos, kurias gauna sutartį sudarančios šalies rezidentas, kaip bendrovės, kitos sutartį sudarančios šalies rezidentės, direktorių tarybos arba kito panašaus bendrovės organo narys, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

## **17 straipsnis MENININKAI IR SPORTININKAI**

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna kaip menininkas, t. y. teatro, kino, radijo ir televizijos darbuotojas, muzikantas arba sportininkas, už savo individualią veiklą kitoje sutartį sudarančioje šalyje, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Jeigu pajamas iš menininko ar sportininko veiklos gauna ne pats menininkas ar sportininkas, o kitas asmuo, šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje menininkas arba sportininkas atlieka savo veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, kurias gauna sportininkas arba menininkas už veiklą sutartį sudarančioje šalyje, jeigu jo vizitas į tą šalį yra visiškai arba iš dalies finansuojamas iš kitos sutartį sudarančios šalies ar jos vietos valdžios visuomeninių fondų. Šiuo atveju pajamos apmokestinamos remiantis atitinkamai 7, 14 arba 15 straipsnių nuostatomis.

### **18 straipsnis** **PENSIJOS, RENTOS IR PANAŠIOS IŠMOKOS**

1. Remiantis 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatomis, pensijos bei kitos panašios išmokos, mokamos sutartį sudarančios šalies rezidentui už praeityje dirbtą darbą, ir rentos apmokestinamos tik toje šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 ir 3 paragrafų nuostatas ir remiantis 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatomis:

a) išmokamos pensijos arba kitos pašalpos ir periodiškai mokamos ar vienkartinės kompensacijos, kurias užtikrina sutartį sudariusios šalies socialinės apsaugos įstatymai ar visuomeninė socialinės rūpybos programa, apmokestinamos tik toje šalyje;

b) sutartį sudariusioje šalyje susidariusios rentos, kurios išmokamos kitos sutartį sudariusios šalies rezidentui, neapmokestinamos toje kitoje šalyje, kaip ir būtų neapmokestinamos, jeigu jas gautų pirma paminėtos šalies rezidentas.

3. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, jei individas, kuris buvo sutartį sudarančios šalies rezidentas, tampa kitos sutartį sudarančios šalies rezidentu, tai pirma paminėtoje šalyje susidariusios pensijos, rentos ir kitos panašios išmokos, mokamos tokiam individui, gali būti apmokestinamos toje šalyje ir pagal tos šalies įstatymus, bet toks mokestis negali viršyti 15 procentų bendros išmokų sumos. Šio paragrafo nuostatos netaikomos individui, jeigu jis yra asmuo be pilietybės arba kitos sutartį sudarančios šalies pilietis, neturintis tuo pačiu metu pirma paminėtos šalies pilietybės.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „renta“ reiškia visą gyvenimą arba tam tikru nustatytu laikotarpiu periodiškai mokamą nustatyto dydžio sumą, kurią buvo įsipareigota adekvačiai ir visiškai kompensuoti pinigais ar kita vertine forma (bet ne paslaugomis).

### **19 straipsnis** **VALSTYBINĖ TARNYBA**

1. a) Atlyginimai, bet ne pensijos, kuriuos individui išmoka sutartį sudaranti šalis, jos vietos valdžia arba jų statutinė institucija už samdomąjį darbą tai šaliai, vietos valdžiai arba institucijai, apmokestinami tik toje šalyje.

b) Tokie atlyginimai apmokestinami tik toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra individas, jeigu darbas atliekamas toje šalyje ir individas:

(i) yra tos šalies pilietis, arba

(ii) netapo tos šalies rezidentu tik dėl tarnybos.

2. a) Pensijos, išmokamos iš sutartį sudarančios šalies, jos vietos valdžios arba jų statutinių institucijų sukurtų fondų už tarnybą tai šaliai, jos vietos valdžiai arba institucijai, bus apmokestinamos tik toje šalyje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra individas, jeigu jis yra tos šalies pilietis.

3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už tarnybą, susijusią su ūkine-komercine veikla, kurią vykdo sutartį sudaranti šalis, jos vietos valdžia arba jų statutinė institucija.

### **20 straipsnis** **STUDENTAI**

Išmokos pragyvenimui, mokslui ar stažuotei, kurias gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į sutartį sudarančią šalį buvo kitos sutartį sudarančios šalies rezidentas ir kuris į pirma paminėtą šalį atvyko mokytis ar stažotis, neapmokestinamos toje šalyje su sąlyga, kad šios išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos šalies ribų.

## **21 straipsnis** **VEIKLA JŪROS ŠELFE**

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos nepriklausomai nuo kitų šios sutarties nuostatų.

2. Asmuo, kuris yra sutartį sudarančios šalies rezidentas ir kitos šalies jūros šelfe vykdo veiklą, susijusią su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje šalyje, tyrinėjimu ar eksploatavimu, remiantis šio straipsnio 3 ir 4 paragrafais laikomas vykdančiu ūkinę-komercinę veiklą toje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę.

3. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tokios veiklos trukmė, ištiesai arba su pertraukomis bet koku dvylikos mėnesių laikotarpiu, neviršija 30 dienų. Šiame paragrafe laikoma, kad:

a) veikla, vykdoma asmens, asocijuoto su kitu asmeniu, yra to kito asmens veikla, jeigu ji yra pakankamai panaši į veiklą, kurią vykdo pirmasis asmuo;

b) asmuo yra asocijuotas su kitu asmeniu, jeigu vienas iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitą arba jeigu juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys.

4. Pelnas, kurį sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna perveždamas reikmenis arba darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose vykdomas jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių sutartį sudarančioje šalyje, tyrinėjimas ar eksploatavimas, arba naudodamas buksyrus ir kitus pagalbinius laivus, apmokestinamas tik pirma paminėtoje šalyje.

5. a) Remiantis šio paragrafo b) punktu, atlyginimai, algos ir kitoks darbo užmokestis, kurį sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, susijusį su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tyrinėjimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri gaunama už tos kitos šalies jūros šelfe atliekamus darbus. Toks darbo užmokestis apmokestinamas tik pirma paminėtoje šalyje, jeigu darbai jūros šelfe vykdomi darbdaviui, kuris nėra kitos šalies rezidentas, ir jų trukmė, ištiesai arba su pertraukomis bet koku dvylikos mėnesių laikotarpiu, neviršija 30 dienų.

b) Atlyginimai, algos ir kitoks darbo užmokestis, kurį gauna sutartį sudarančios šalies rezidentas už darbą laivuose arba oro transporto priemonėse pervežant reikmenis arba darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose vykdoma veikla, susijusi su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių sutartį sudarančioje šalyje, tyrinėjimu ir eksploatavimu, arba už darbą buksyruose ir kituose pagalbiniuose laivuose, gali būti apmokestinamas sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra darbdavys.

6. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už perleidimą:

a) tyrinėjimo ir eksploatavimo teisių, arba

b) turto, esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje ir naudojamo jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tyrinėjimui ir eksploatavimui, arba

c) akcijų, kurių vertę ar didžiąją vertės dalį tiesiogiai arba netiesiogiai sudaro tokios teisės ar tokia nuosavybė arba tokios teisės ir tokia nuosavybė kartu paėmus, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

Šiame paragrafe sąvoka „tyrinėjimo ir eksploatavimo teisės“ reiškia teises į turtą, gaunamą tyrinėjant ar eksploatuojant jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius, esančius kitoje sutartį sudarančioje šalyje, įskaitant teises į tokio turto dalį arba pelną iš jo.

## **22 straipsnis**

## **KITOS PAJAMOS**

1. Sutartį sudarančios šalies rezidento pajamos, nepaminėtos šios sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje šalyje. Tačiau tokios pajamos, gaunamos kitoje sutartį sudarančioje šalyje, taip pat gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, kitokioms nei pajamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu jų gavėjas yra sutartį sudarančios šalies rezidentas ir kitoje sutartį sudarančioje šalyje užsiima ūkine-komercine veikla per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba nuosavybė, už kurias gaunamos pajamos, tikrai susijusios su nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete. Šiuo atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

### **23 straipsnis KAPITALAS**

1. Kapitalas, kuris priklauso sutartį sudarančios šalies rezidentui ir susideda iš 6 straipsnio 2 paragrafe aprašyto nekilnojamojo turto, esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje, arba iš bendrovės, kurios nuosavybės didžiąją dalį sudaro toks turtas, akcijų, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

2. Kapitalas, susidedantis iš kilnojamojo turto, kuris yra sutartį sudarančios šalies įmonės kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimos nuolatinės buveinės turto, naudojamo ūkinėje-komercinėje veikloje, dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio nuolatinėi veiklavietei, kurią sutartį sudarančios šalies rezidentas turi kitoje sutartį sudarančioje šalyje individualioms paslaugoms teikti, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

3. Kapitalas, susidedantis iš sutartį sudarančios šalies įmonės tarptautiniams pervežimams naudojamų laivų ir oro transporto priemonių bei tokių laivų ir oro transporto priemonių eksploatavimui naudojamo kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje šalyje.

4. Visos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje šalyje.

### **24 straipsnis DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS**

1. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kuris, remiantis šios sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamas Suomijoje, o vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, Lietuva leidžia:

(i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Suomijoje sumokėtam pajamų mokesčiui;

(ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Suomijoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia suma bet kuriuo atveju neturi viršyti apskaičiuotos prieš atėmimą pajamų arba kapitalo mokesčių dalies, priskiriamos toms pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Suomijoje.

b) Taikant a) punktą, kai bendrovė, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš bendrovės, Suomijos rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų visas balsavimo teisės turinčių akcijų, į Suomijoje mokamą mokestį įtraukiamas ne tik dividendų mokestis, bet taip pat ir bendrovės pelno, iš kurio išmokami dividendai, mokestis.

c) a) punkte naudojama sąvoka „Suomijoje sumokėtas pajamų mokestis“ neapima Suomijoje mokamų mokesčių, kuriems sutartis taikoma pagal 1 paragrafo c) punktą.

2. Suomijoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

a) Kai Suomijos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kuris, remiantis šios sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamas Lietuvoje, Suomija, remdamasi b) punkto nuostata, leidžia:

(i) iš tokio asmens pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam pajamų mokesčiui;

(ii) iš tokio asmens kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia suma bet kuriuo atveju neturi viršyti apskaičiuotos prieš atėmimą pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, priskiriamos toms pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Lietuvoje.

b) Dividendai, mokami bendrovės, Lietuvos rezidentės, bendrovei, Suomijos rezidentei, kuri tiesiogiai kontroliuoja ne mažiau kaip 10 procentų visų dividendus išmokančios bendrovės balsų, atleidžiami nuo mokesčio Suomijoje.

c) Neatsižvelgiant į kitas šios sutarties nuostatas, individas, Lietuvos rezidentas, kuris pagal Suomijos mokesčių įstatymus 2 straipsnyje išvardintų Suomijos mokesčių atžvilgiu laikomas taip pat ir Suomijos rezidentu, gali būti apmokestinamas Suomijoje. Tačiau Suomija leidžia iš Suomijoje mokamų mokesčių sumos atimti pajamų arba kapitalo mokesčio sumą, kuri buvo sumokėta Lietuvoje laikantis a) punkto nuostatų. Šio punkto nuostatos taikomos tik Suomijos piliečiams.

d) Tuo atveju, kai, remiantis bet kuria šios sutarties nuostata, Suomijos rezidento gaunamos pajamos arba turimas kapitalas yra atleisti nuo mokesčių Suomijoje, apskaičiuojant Suomijoje tokiam asmeniui mokestį nuo likusių pajamų arba kapitalo galima atsižvelgti į neapmokestinamą pajamų arba kapitalo dydį.

e) a) punkte naudojama sąvoka „Lietuvoje sumokėtas pajamų mokestis“ apima pajamų mokestį, kuris būtų mokamas Lietuvoje, jeigu nebūtų jokių laikinų mokestinių išimčių ar nuolaidų, taikomų pagal ekonomikos plėtrai skirtus Lietuvos įstatymus, išskyrus mokesčius, kurie būtų mokami iš finansiniame sektoriuje gaunamo pelno, iš pelno, kurio ne daugiau kaip 25 procentus sudaro palūkanos ir pajamos, gaunamos perleidus akcijas bei obligacijas, ir iš trečiosios šalies gaunamo pelno.

f) e) punkto nuostatos taikomos pirmus dešimt metų nuo šios sutarties įsigaliojimo. Tačiau sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys gali konsultuotis dėl šio laikotarpio pratęsimo.

## **25 straipsnis TEISIŲ LYGYBĖ**

1. Sutartį sudarančios šalies piliečių apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai neturi būti kitokie arba didesni kitoje sutartį sudarančioje šalyje negu tos kitos šalies piliečių dabartinis arba būsimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač taikant rezidento sąvoką. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nė vienos iš sutartį sudarančių šalių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, sutartį sudarančių šalių rezidentų, apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai neturi būti kitokie arba didesni bet kurioje sutartį sudarančioje šalyje negu tų šalių piliečių dabartinis arba būsimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač taikant rezidento sąvoką.

3. Nuolatinės buveinės, kurią sutartį sudarančios šalies įmonė turi kitoje šalyje, apmokestinimas neturi būti toje kitoje šalyje mažiau palankus negu tos kitos sutartį sudarančios šalies ta pačia veikla užsiimančios įmonės. Šios nuostatos negalima aiškinti kaip sutartį sudarančios šalies įsipareigojimo teikti kitos šalies rezidentams tokias pačias lengvatas, nuolaidas ar atleisti juos nuo mokesčių dėl jų pilietinės ar šeiminės padėties, kaip ir savo šalies rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant sutartį sudarančios šalies įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, kaip ir išmokant jas

pirma paminėtos šalies rezidentui. Analogiškai, nustatant sutartį sudarančios šalies įmonės apmokestinamąjį kapitalą, šios įmonės skolos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, kaip ir pirmą paminėtos šalies rezidento skolos.

5. Sutartį sudarančios šalies įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos sutartį sudarančios šalies rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, apmokestinimas arba su juo susiję reikalavimai neturi būti kitokie arba sunkesni negu pirmą paminėtos šalies panašių įmonių dabartinis arba būsimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šis straipsnis taikomas visų rūšių ir tipų mokesčiams.

## **26 straipsnis**

### **ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA**

1. Jeigu asmuo mano, kad vienos sutartį sudarančios šalies arba abiejų sutartį sudarančių šalių veiksmai baigsis arba gali baigtis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios sutarties, jis gali, nepriklausomai nuo tų šalių vidaus įstatymuose numatytų priemonių, kreiptis į sutartį sudarančios šalies, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį, o jeigu jo atvejis numatytas 25 straipsnio 1 paragrafe, – į šalies, kurios pilietybę jis turi, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti paduotas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad priekaištai yra pagrįsti, ir jis pats negali rasti teigiamo sprendimo, tai turi stengtis išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos sutartį sudarančios šalies kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta šios sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Tuo atveju, kai kompetentingi asmenys susitaria, šiuo susitarimu remdamosi sutartį sudarančios šalys turi leisti grąžinti arba kredituoti mokesčius. Pasiiektas susitarimas turi būti vykdomas nepaisant sutartį sudarančių šalių vidaus įstatymų nustatytų terminų.

3. Kompetentingi sutartį sudarančių šalių asmenys abipusiu susitarimu stengsis šalinti sunkumus ir abejones, kylančias aiškinant ar taikant šią sutartį. Jie gali bendrai konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Kompetentingi sutartį sudarančių šalių asmenys, siekdami susitarimo pagal aukščiau pateiktus paragrafus, gali palaikyti tiesioginį ryšį. Jeigu norint susitarti reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, galima sudaryti komisiją iš kompetentingų sutartį sudarančių šalių asmenų.

## **27 straipsnis**

### **KEITIMASIS INFORMACIJA**

1. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šios sutarties arba sutartį sudarančių šalių vidaus įstatymų, susijusių su sutartyje numatytais mokesčiais, tiek kiek toks apmokestinimas neprieštarauja sutarčiai, nuostatas. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Visa sutartį sudarančios šalies informacija turi būti laikoma paslapyje, kaip ir informacija, surinkta pagal tos šalies vidaus įstatymus, ir gali būti suteikta tik asmenims arba valdymo organams (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie užsiima sutartyje numatytų mokesčių apskaičiavimu, surinkimu, priverstiniu išieškojimu, teisiniu persekiojimu arba skundų nagrinėjimu. Asmenys ir valdymo organai šią informaciją gali naudoti tik tokiems tikslams. Tokią informaciją jie gali paskelbti tik viešo teismo proceso metu arba esant teisminei sprendimui.

2. 1 paragrafo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios kurią nors sutartį sudarančią šalį:

a) imtis administracinių priemonių, prieštaraujančių vienos arba kitos sutartį sudarančios šalies įstatymams arba valdymo praktikai;

- b) teikti informaciją, draudžiamą pagal sutartį sudarančios šalies įstatymus arba įprastinius valdymo metodus;
- c) teikti informaciją, išduodančią prekybos, ūkinės- komercinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį, arba informaciją, kurios teikimas prieštarautų valstybės politikai (viešajai tvarkai).

## **28 straipsnis**

### **PAGALBA RENKANT MOKESČIUS**

1. Sutartį sudarančios šalys įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant tą mokesčių mokėtojo nesumokėtų mokesčių dalį, kurią numato sutartį sudarančios šalies, pateikusių prašymą, įstatymai.
2. Kai sutartį sudaranti šalis prašo surinkti mokesčius, kuriuos kita sutartį sudaranti šalis pripažino, tai ta kita sutartį sudaranti šalis, rinkdama šiuos mokesčius, vadovaujasi savo mokesčių įstatymais.
3. Bet koks sutartį sudarančios šalies prašymas rinkti mokesčius turi būti pateiktas kartu su pažymėjimu, kuris reikalingas pagal tos šalies įstatymus tam, kad būtų galima nustatyti, ar mokesčių mokėtojas tikrai turi mokėti tokius mokesčius.
4. Kai sutartį sudarančios šalies mokestinė pretenzija nėra visiškai pripažinta dėl tos priežasties, kad ją galima apskusti ar kaip kitaip paveikti, ši šalis, norėdama apsaugoti savo pajamas, gali prašyti kitos šalies imtis tokių laikinų apsaugos priemonių, kurios yra galimos pagal tos kitos šalies įstatymus. Jeigu ta kita šalis priima tokį prašymą, ji turi imtis tokių priemonių, kurios būtų panaudotos, jeigu pirma paminėti šaliai nesumokėti mokesčiai būtų tos kitos šalies mokesčiai.
5. Remiantis 3 ir 4 paragrafais, tokį prašymą sutartį sudaranti šalis gali pateikti tik tada, kai mokesčių mokėtojas, kuris nesumokėjo mokesčių, neturi toje šalyje turto, galinčio padengti nesumokėtus mokesčius.
6. Remiantis šio straipsnio nuostatomis, sutartį sudaranti šalis, kurioje buvo išieškoti mokesčiai, nedelsiant grąžina kitai sutartį sudarančiai šaliai išieškotą mokesčio sumą, kur galima, atimdama 7 paragrafo b) punkte nurodytas neįprastas išlaidas.
7. Jeigu abiejų šalių kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip:
  - a) įprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo sutartį sudaranti šalis, padengia ta pati šalis;
  - b) neįprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo sutartį sudaranti šalis, padengia kita šalis nepriklausomai nuo išieškotos sumos.
- Jeigu sutartį sudaranti šalis numato, kad turės neįprastų išlaidų, ji turi įspėti kitą sutartį sudarančią šalį ir nurodyti apytikrą tokių išlaidų sumą.
8. Šiame straipsnyje sąvoka „mokesčiai“ reiškia mokesčius, kuriems taikoma sutartis, ir apima bet kokias su jais susijusias palūkanas bei baudas.

## **29 straipsnis**

### **DIPLOMATINIŲ ARBA KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI**

Šios sutarties nuostatos neliečia jokių mokestinių lengvatų, nustatytų remiantis bendrais tarptautinės teisės principais arba specialiomis sutartimis ir taikomų diplomatinių arba konsulinių įstaigų darbuotojams.

## **30 straipsnis**

### **ĮSIGALIOJIMAS**

1. Sutartį sudarančių šalių vyriausybės turi pranešti viena kitai apie konstitucinių reikalavimų šiai sutarčiai įsigalioti įvykdymą.

2. Ši sutartis įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų po paskutinio 1 paragrafe minimo pranešimo, ir joje numatytos nuostatos pradedamos taikyti abiejose sutartį sudarančiose šalyse:

a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu – pradedant apmokestinti pajamas, gautas nuo kalendorinių metų, einančių po sutarties įsigaliojimo, sausio 1 dienos;

b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams – pradedant apmokestinti pajamas, gautas nuo finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendoriniais metais, einančiais po sutarties įsigaliojimo.

### **31 straipsnis**

#### **SUTARTIES NUTRAUKIMAS**

Ši sutartis galioja, kol sutartį sudaranti šalis ją nutraukia. Bet kuri sutartį sudaranti šalis gali nutraukti sutartį diplomatiniais kanalais raštiškai pranešdama apie sutarties nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju sutarties galiojimo laikas pasibaigia abiejose sutartį sudarančiose šalyse:

a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu – neapmokestinant pajamų, gautų po kalendorinių metų, einančių po pranešimo apie sutarties nutraukimą, sausio 1 dienos;

b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams – neapmokestinant pajamų, gautų po finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendoriniais metais, einančiais po pranešimo apie sutarties nutraukimą.

Šią sutartį patvirtina atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sutartis sudaryta dviem egzemplioriais Vilniuje 1993 m. balandžio mėn. 30 d. lietuvių, suomių ir anglų kalbomis, visi trys tekstai vienodai autentiški. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
VYRIAUSYBĖS VARDU

SUOMIJOS RESPUBLIKOS  
VYRIAUSYBĖS VARDU

---

## PROTOKOLAS

Sutarties tarp Lietuvos Respublikos ir Suomijos Respublikos dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo (toliau vadinama „sutartimi“) pasirašymo dieną žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl šių sąlygų, kurios sudaro neatskiriama sutarties dalį:

1. Dėl sutarties nuostatų

Sąvoka „statutinė institucija“ reiškia tam tikrą pagal sutartį sudariusios šalies įstatymus sukurtą visuomeninio pobūdžio juridinį asmenį, kurio dalininku negali būti joks kitas asmuo, išskyrus pačią valstybę, jos administracinį-teritorinį padalinį ar vietos valdžią.

2. Dėl 7 straipsnio 3 paragrafo

Išlaidos, kurias sutartį sudariusios šalys leidžia atimti, apima tik išlaidas, kurios numatomos pagal tos valstybės vidaus įstatymus.

3. Dėl 8 straipsnio

„Sutartį sudariusios šalies įmonės pelnas, gautas naudojant laivus tarptautiniuose pervežimuose“, apibrėžiamas Ekonominio bendradarbiavimo ir vystymosi organizacijos (OECD) Pajamų ir kapitalo mokesčių sutarties modelio (1992) Komentaro 8 straipsnio 7-14 paragrafuose ir bet kuriuo atveju neapima pelno, gauto eksploatuojant ar turint kaip nuosavybę dokus, sandėlius, terminalus, uosto krovimo įrenginius ar kitą panašią nuosavybę sausumoje, išskyrus ten, kur šis pelnas tiesiogiai susijęs su tokios laivų įmonės atliekamomis operacijomis.

4. Dėl 11 straipsnio 3d) paragrafo

Asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jei jis vienas pats arba drauge su vienu ar daugiau susijusių asmenų tiesiogiai ar netiesiogiai turi didesnę kaip 50 procentų dalį kito asmens ūkinėje-komercinėje veikloje, arba kai vienas ar daugiau asmenų, vienas pats ar drauge su vienu ar daugiau susijusių asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turi didesnę kaip 50 procentų dalį dviejų asmenų ūkinėje-komercinėje veikloje.

5. Dėl 12 straipsnio 2 paragrafo

Sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ neapima mokėjimų už naudojimąsi gręžimo bokštais ir panašios paskirties įrenginiais, skirtais angliavandenilio tyrinėjimams ar gavybai.

6. Dėl 12 straipsnio 3 paragrafo

Susitarta, kad pajamos, gaunamos iš gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrenginių ilgalaikės nuomos, įeina į sąvoką „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“, apibrėžtą 12 straipsnio 3 paragrafe.

7. Dėl 15 straipsnio 2 paragrafo

15 straipsnio 2 paragrafo nuostata netaikoma užverbuotam darbuotojui. Darbuotojas, sutartį sudariusios šalies rezidentas, bus laikomas užverbuotu, jeigu jis buvo asmens (verbuotojo) perleistas kito asmens dispozicijon, kad užsiimtų to kito asmens (viršininko) ūkine-komercine veikla kitoje sutartį sudariusioje šalyje, su sąlyga, kad viršininkas yra tos kitos šalies rezidentas ar turi joje nuolatinę buveinę ir kad verbuotojas nėra nei atsakingas už darbo rezultatus, nei kiek nors rizikuoja dėl jų.

Norint apibrėžti, ar darbuotojas laikomas užverbuotu, turi būti atliktas išsamus patikrinimas, ypač atsižvelgiant į tai, ar:

- a) visam darbui vadovauja viršininkas,
- b) darbas atliekamas tokioje darbo vietoje, kuri yra viršininko žinioje ir už kurią jis atsakingas,
- c) verbuotojo atlyginimas skaičiuojamas pagal išdirbtą laiką arba pagal bet kokią kitą santykį tarp atlyginimo ir darbuotojo gaunamo darbo užmokesčio,
- d) pagrindinė įrankių ir medžiagų dalimi aprūpina viršininkas ir
- e) verbuotojas vienas pats nesprenžia apie darbuotojų skaičių ir jų kvalifikaciją.

Šį protokolą patvirtina atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Protokolas parašytas dviem egzemplioriais Vilniuje 1993 m. balandžio mėn. 30 d. lietuvių, suomių ir anglų kalbomis, visi trys tekstai vienodai autentiški. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
VYRIAUSYBĖS VARDU

SUOMIJOS RESPUBLIKOS  
VYRIAUSYBĖS VARDU

---